

**Агенции за преводи или агенции за
куриерски услуги?
(05.09.2015)**

Дейността на агенциите за преводи в България, по-специално - в София, преминава под знака на нещо, за което досега не се бях замислял. Това, че агенциите не извършват преводаческа дейност, вече съм го обсъждал нееднократно, както в свои статии, напр. „Повечето агенции, дори и най-най-истинските, не правят преводи“, така и в книгата си „Преводачи и агенции“. Агенциите за преводи всъщност са прикрити посредници и „работодатели“ на преводачи по прикрити трудови договори. Но онова, за което не се бях замислял сериозно досега, е засегнато преди повече от две години в статията на Илка Енчева „Преводаческа агенция или агенция за легализации“.¹⁰¹ Авторката на тази статия констатира, че „това не са преводачески агенции, а нещо доста по-различно - това са Агенции за легализации и за тях е по-важно да имат куриер на трудов договор, а не редактор или преводач!“

Макар и не много точна, тази констатация съдържа една голяма и горчива истина, че

101 Вж. Приложение 38 „„Преводаческа агенция или агенция за легализации““

за агенциите за преводи „е по-важно да имат куриер на трудов договор". Тъй като е съвсем ясно, че тези агенции по никакъв начин не извършват легализации (това е дейност, извършвана единствено от държавни институции), то нищо друго не им остава, освен само да тръбят, че били извършвали легализации. Тук няма да се спирам на смисъла на думата „легализация" и погрешното ѝ използване, но бегло ще спомена, че отдавна почти не се извършва легализация на документи, тъй като тя е отменена с Хагската конвенция за премахване на изискването за легализация.

Всъщност, „легализациите", които „извършват" агенциите за преводи, се състоят във внасяне на документи за заверка в няколко министерства и на официални преводи за заверка на подписа на преводача от Министерството на външните работи. За незаконосъобразността на заверката на подписите на преводачите също съм писал нееднократно в редица свои статии и писма до институции, като по-изчерпателно съм разработил този въпрос в главата „Чий е подписът" от книгата ми „Преводачи и агенции".

Но куриерската дейност (тъй като т. нар. „легализации" не са нищо друго) на агенциите може би ще се окаже не по-малко незаконна от заверката на подписите на превода-

чите.

В Закона за пощенските услуги откриваме, че „Пощенските услуги са универсална пощенска услуга и неуниверсални пощенски услуги" (чл. 4), като „Неуниверсалните пощенски услуги включват: ... куриерските услуги" (Чл. 38). А неуниверсалните пощенски услуги, съгласно споменатия закон, подлежат на регистрация (Чл. 19. „Пощенските оператори извършват пощенски услуги въз основа на: 1. издадена индивидуална лицензия, разрешаваща извършването на универсалната пощенска услуга или на част от нея; 2. издадено удостоверение за регистрация за извършване на неуниверсални пощенски услуги").

От цитираните разпоредби на Закона за пощенските услуги съвсем ясно се вижда, че за да се извършват куриерски услуги трябва да се получи „удостоверение за регистрация за извършване на неуниверсални пощенски услуги".

Предполагам, че нито една агенция за преводи няма такова удостоверение. Следователно, всяка агенция, която обещава „легализации" всъщност е нелегална куриерска фирма.

Така образът на родните ни агенции за пре-

води става още по-завършен. Освен нелегалната нотариална дейност по заверка на подписи на преводачи, прикритите трудови договори с преводачите от списъците, маменето на клиентите, че преводите се извършват от висококвалифицирани преводачи-служители на съответната агенция (а не от някой осмокласник или Гугъл преводач), заблуждаващите реклами (че агенциите „разполагат“ с преводачи на 30, 50, 100 или всички езици), незаконните съгласувани практики между агенции за предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията, вече можем да добавим и нелегалната куриерска дейност!

А може и да съм пропуснал нещо...